

Από τις 20 Νοεμβρίου 1945 μέχρι τις 31 Αυγούστου 1946 συνεχίστηκε η δίκη στη Νυρεμβέργη. Την προεδρία είχε ο βρετανός δικαστής, μέλος του Δικαστηρίου, λόρδος δικαστής Geoffrey Lawrence. Στις 218 συνεδριάσεις του δικαστηρίου πρωτοκολλήθηκαν στη δικαστική διαδικασία καταθέσεις 360 μαρτύρων, οι οποίες κατατέθηκαν είτε προφορικά, είτε γραπτά, είτε ενώπιον του δικαστηρίου (236 μάρτυρες), είτε εντεταλμένοι δικαστές ανέκριναν τους μάρτυρες. Πέραν τούτου αξιολογήθηκαν περίπου 200.000 affidavits (ένορκες βεβαιώσεις) ως αποδεικτικά στοιχεία. Ο κανονισμός λειτουργίας της δίκης ήταν επηρεασμένος από το αγγλο-αμερικανικό δίκαιο. Για το

δικαστήριο εργάζονταν στο Δικαστικό Μέγαρο της Νυρεμβέργης πάνω από 1000 συνεργάτες (προσωπικό ανακρίσεων, διερμηνείς, μεταφραστές, δακτυλογράφοι κλπ.).

Στις 30 Σεπτεμβρίου και την 1η Οκτωβρίου 1946 εκφωνήθηκαν οι αποφάσεις: 3 αθωώσεις, 12 ποινές θανάτου, 7 είτε ισόβιες ή χρονικά περιορισμένες ποινές φυλάκισης.

Ως εγκληματικές κηρύχθηκαν οι εξής οργανώσεις: το Σώμα των πολιτικών Διευθυντών του Εθνικοσοσιαλιστικού Κόμματος NSDAP, τα SS, η Gestapo και η Υπηρεσία Ασφάλειας.

Η εκτέλεση των καταδικασθέντων σε θάνατο έγινε τις πρωινές ώρες της 16ης Οκτωβρίου 1946 στο παλαιό γυμναστήριο των Φυλακών Νυρεμβέργης, το οποίο κατεδαφίστηκε το καλοκαίρι 1987 στα πλαίσια έργων αναδόμησης. Στη συνέχεια τα πτώματα τα αποτέφρωσαν σ' ένα κρεματόριο του Μονάχου, τη στάχτη των αποτεφρωθέντων πτωμάτων τη σκόρπισαν σ' έναν παραπόταμο του Isar.

Οι καταδικασθέντες σε ποινές φυλάκισης μεταφέρθηκαν στις 18 Ιουλίου 1947 στις Συμμαχικές Φυλακές Εγκληματιών Πολέμου στο Βερολίνο-Σπάνταου. Ο τελευταίος των κρατουμένων - ο Ες - αυτοκτόνησε τον Αύγουστο 1987.

Παρά τον αρχικό σχεδιασμό δε διεξήχθησαν άλλες διεθνείς δίκες. Από το 1947 μέχρι το 1949 στη Νυρεμβέργη έγιναν δώδεκα δίκες ενώπιον αμερικανικών στρατοδικείων εις βάρος πολιτικών, στρατιωτικών, ηγετών της οικονομίας, γιατρών, νομικών, μελών τού Υπουργείου Εξωτερικών κλπ.. Παρόμοιες δίκες διεξήχθησαν στη γαλλική, βρετανική και σοβιετική ζώνη κατοχής.

Τα πρακτικά (πρωτόκολλα) του Διεθνούς Στρατοδικείου δημοσιεύθηκαν το 1947/49 (η λεγόμενη γαλάζια σειρά). Περιλαμβάνουν 22 τόμους με 14.638 σελίδες.

**Εκδότης: Εφετείο Νυρεμβέργης, Fürther Str. 110
90429 Νυρεμβέργη.**

Φωτογραφίες: Ray D' Addario

Απόδοση στα ελληνικά: Δρ. Ευθύμιος Χρ. Παπαχρήστος

(Vorstandsmitglied Deutsch-Griechische Gesellschaft Mittelfranken)

Internet: www.justiz.bayern.de/olgn

Το Διεθνές Στρατοδικείο «Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΝΥΡΕΜΒΕΡΓΗΣ»

Από τις 20 Νοεμβρίου 1945 μέχρι την 1η Οκτωβρίου 1946 συνεδρίασε το Διεθνές Στρατοδικείο στην Αίθουσα του Κακουργιοδικείου (αίθουσα 600) του Δικαστικού Μεγάρου της Νυρεμβέργης στη Fürther Straße. Στηρίχτηκε σε αποφάσεις των Μεγάλων Τριών (Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, Σοβιετική Ένωση και Μεγάλη Βρετανία) στις συνδιασκέψεις τους στη Μόσχα (1943), στην Τεχεράνη (1943), στη Γιάλτα (1945) και στο Potsdam (1945).

Με εντολή του προέδρου των ΗΠΑ Τρούμαν, ολόκληρη τη δίκη τη διοργάνωσε ο αμερικάνος ομοσπονδιακός δικαστής Robert H. Jackson, που κατά τη διάρκεια της δίκης ήταν ο κύριος κατηγορός. Αυτός συνέστησε τη Νυρεμβέργη ως τόπο διεξαγωγής της δίκης. Γιατί μόνο στη Νυρεμβέργη υπήρχε τότε Δικαστικό Μέγαρο αρκετά μεγάλο και με ασημαντες ζημιές από τους βομβαρδισμούς του πολέμου (22.000 τμ ωφέλιμος χώρος με περίπου 530 γραφεία και περίπου 80 αίθουσες), ενώ στο άμεσο περιβάλλον του υπήρχαν επίσης άθικτες φυλακές.

Επειδή η Σοβιετική Ένωση είχε απαιτήσει να ορισθεί το Βερολίνο ως τόπος διεξαγωγής της δίκης, συμφωνήθηκε στα πλαίσια του Συμφώνων των Τεσσάρων Δυνάμεων για τη δίωξη εγκλημάτων πολέμου στις 8 Αυγούστου 1945 ότι το Βερολίνο είναι η μόνιμη έδρα του Δικαστηρίου, επίσης ότι η πρώτη δίκη (από τις πολλές που είχαν προγραμματισθεί) θα διεξαχθεί στη Νυρεμβέργη και ότι το ίδιο το

Δικαστήριο θα ορίσει πού θα διεξαχθούν οι υπόλοιπες δίκες, οι οποίες λόγω του λεγόμενου Ψυχρού Πολέμου τελικά δεν έγιναν. Κάθε μια από τις τέσσερις μεγάλες δυνάμεις (στο μεταξύ προστέθηκε και η Γαλλία) όρισε έναν δικαστή κι έναν αναπληρωτή δικαστή. Την Εισαγγελική Αρχή αποτελούσαν επίσης μέλη των τεσσάρων μεγάλων δυνάμεων.

Στις 18 Οκτωβρίου 1945 έγινε η εναρκτήρια συνεδρίαση του Διεθνούς Στρατοδικείου στο Δικαστικό Μέγαρο του Εφετείου στο Βερολίνο (Εδρα του Συμμαχικού Ελεγκτικού Συμβουλίου). Την προεδρία είχε ο σοβιετικός δικαστής Iola T. Nikitschenko. Οι κατηγοροί κατέθεσαν το κατηγορητήριο εναντίον 25 κύριων εγκληματιών πολέμου καθώς και εναντίον έξι εγκληματικών οργανώσεων (Σώμα των πολιτικών Διευθυντών του Εθνικοσοσιαλιστικού Κόμματος NSDAP, τα SS, η κυβέρνηση του Ράιχ, το Γενικό Επιτελείο Ενόπλων Δυνάμεων, η Gestapo και η Υπηρεσία Ασφάλειας).

Τα 24 ηγετικά ναζιστικά στελέχη κατηγορούμενα ως κύριοι εγκληματίες πολέμου:

Κατηγορίες:

1. Συνομοψία κατά της παγκόσμιας ειρήνης
2. Σχεδιασμός, έναρξη και διεξαγωγή επιθετικού πολέμου
3. Εγκλήματα και παραβάσεις του δικαίου του πολέμου
4. Εγκλήματα κατά του ανθρωπισμού

Bormann, Martin, έτος γενν. 1900, αγρότης. Από τι 1933 διευθυντής επιτελείου του Rudolf Hess. Στη διάρκεια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου στενότατος συνεργάτης του Χίτλερ στο Κεντρικό Επιτελείο του Φύρερ. Η τύχη του μετά το τέλος του πολέμου είναι άγνωστη. Κατηγορήθηκε για το 1, 3 και 4. Καταδικάστηκε για το 3 και 4 σε θάνατο.

Dönitz, Karl, έτος γενν. 1891, αρχιναύαρχος. Μετά το θάνατο του Χίτλερ σχημάτισε στις 2.5.1945 «υπηρεσιακή κυβέρνηση του Ράιχ». Κατηγορήθηκε για το 1, 2 και 3. Καταδικάστηκε για το 2 και 3 σε 10 χρόνια φυλάκισης. Αποφυλακίσθηκε το 1956. Πέθανε το 1980.

Frank, Hans, έτος γενν. 1900, δικηγόρος. Από το 1939 γενικός διοικητής στην Πολωνία. Κατηγορήθηκε για το 1,3 και 4. Καταδικάστηκε για το 3 και 4 σε θάνατο.

Frick, Wilhelm, έτος γενν. 1877, υπουργός εσωτερικών του Ράιχ. Κατηγορήθηκε για το 1, 2, 3 και 4. Καταδικάστηκε για το 2, 3 και 4 σε θάνατο.

Fritzsche, Hans, έτος γενν. 1900, δημοσιογράφος. Από το Μάιο 1933 διευθυντής τύπου στο τμήμα τύπου του υπουργείου προπαγάνδας. Κατά κάποιο τρόπο αναπληρωματικός κατηγορούμενος στη θέση του Goebbels (Γκαίμπελς) που είχε αυτοκτονήσει. Κατηγορήθηκε για το 1, 3 και 4. Αθωώθηκε. Στη συνέχεια στις δίκες αποναζικοποίησης καταδικάστηκε σε 9 χρόνια κάτεργα. Απολύθηκε το φθινόπωρο 1950. Πέθανε το 1953.

Funk, Walter, έτος γενν. 1890, δημοσιογράφος οικονομικών θεμάτων. Υπουργός οικονομίας του Ράιχ κι από το 1939 Διοικητής της Τράπεζας του Ράιχ. Κατηγορήθηκε για το 1, 2, 3 και 4. Καταδικάστηκε για το 2, 3 και 4 σε ισόβια φυλάκιση. Αποφυλακίσθηκε το 1957 λόγω ασθένειας. Πέθανε το 1960.

Göring, Hermann, έτος γενν. 1893. Ως υπουργός εσωτερικών της Πρωσίας ίδρυσε την «Κρατική Αστυνομική Υπηρεσία» που αργότερα εξελίχθηκε στην Μυστική Κρατική Αστυνομία (Gestapo). Από το 1936 κινητοποίησε τις δυνάμεις της οικονομίας του Ράιχ για τον επανεξοπλισμό. Κατηγορήθηκε για το 1, 2, 3 και 4. Καταδικάστηκε για το 1, 2, 3 και 4 σε θάνατο. Το προηγούμενο βράδυ της εκτέλεσης αυτοκτόνησε με κυανιούχο κάλιο. Η προέλευση της δηλητηριώδους κάψουλας δε διαλευκάνθηκε πλήρως.

Hess, Rudolf, έτος γενν. 1894. Από το 1933 Αναπληρωτής του Φύρερ στο ναζιστικό κόμμα NSDAP. Στις 10 Μαΐου 1941 πέταξε σε μια ανεξήγητη αποστολή στη Σκωτία. Εκεί συνελήφθηκε και κλείστηκε σε στρατόπεδο. Κατηγορήθηκε για το 1, 2, 3 και 4. Καταδικάστηκε για το 1 και 2 σε ισόβια φυλάκιση. Αυτοκτόνησε το 1987 στη Συμμαχική Φυλακή Εγκληματιών Πολέμου στο Βερολίνο-Spandau.

Jodl, Alfred, έτος γενν. 1890, στρατηγός. Αρχηγός του Επιτελείου της Βέρμαχτ και σύμβουλος του Χίτλερ για στρατηγικά και επιχειρησιακά θέματα. Κατηγορήθηκε για το 1, 2, 3 και 4. Καταδικάστηκε για το 1, 2, 3 και 4 σε θάνατο.

Kaltenbrunner, Ernst, έτος γενν. 1903, δικηγόρος. Αρχηγός της Ασφάλειας και της Κεντρικής Υπηρεσίας Ασφάλειας. Κατηγορήθηκε για το 1, 3 και 4. Καταδικάστηκε για το 3 και 4 σε θάνατο.

Keitel, Wilhelm, έτος γενν. 1882. Αρχηγός του Επιτελείου της Βέρμαχτ. Κατηγορήθηκε για το 1, 2, 3 και 4. Καταδικάστηκε για το 1, 2, 3 και 4 σε θάνατο.

Krupp von Bohlen und Halbach, Gustav, έτος γενν. 1870. Κατηγορήθηκε ως εκπρόσωπος της γερμανικής βαριάς βιομηχανίας και της βιομηχανίας στρατιωτικών εξοπλισμών για το 1, 2, 3 και 4. Λαμβάνοντας υπόψη την διαδικαστική ανικανότητά του που προήλθε από αυτοκινητιστικό ατύχημα το έτος 1944, αναστάλθηκε η δίκη εις βάρος του το Νοέμβριο 1945. Πέθανε το 1950. Η λεγόμενη δίκη κατά του Κρουπ έγινε το 1948 ενώπιον ενός αμερικανικού στρατοδικείου στη Νυρεμβέργη. Ο γιος του Κρουπ, Alfred, καταδικάστηκε σε 12 χρόνια φυλάκιση και στη δήμευση ολόκληρης της περιουσίας.

Ley, Robert, έτος γενν. 1890, χημικός. Κατήργησε το 1933 τα ελεύθερα συνδικάτα κι από τότε διηύθυνε - αυστηρά ιδεολογικά προσανατολισμένο - το Γερμανικό Εργατικό Μέτωπο. Κατηγορήθηκε για το 1, 2, 3 και 4. Αυτοκτόνησε στις 26.10.1945 στις φυλακές της Νυρεμβέργης.

Neurath, Konstantin von, έτος γενν. 1873. Από το 1908 στο διπλωματικό σώμα. Από το Μάρτιο 1939 μέχρι το 1943 (από το 1941παύθηκε από τα καθήκοντά του) ήταν προτέκτορας της Βοημίας και Μάιρεν. Κατηγορήθηκε για το 1, 2, 3 και 4. Καταδικάστηκε για το 1, 2, 3 και 4 σε 15 χρόνια φυλάκισης. Αποφυλακίσθηκε το 1954 λόγω ασθένειας. Πέθανε το 1956.

Papen, Franz von, έτος γενν. 1879. Αντικαγκελάριος στην πρώτη κυβέρνηση Χίτλερ το 1933. Αργότερα πρέσβης στη Βιέννη και Άγκυρα. Κατηγορήθηκε για το 1 και 2. Αθωώθηκε. Στη συνέχεια στις δίκες αποναζικοποίησης καταδικάστηκε σε 8 χρόνια κάτεργα. Απολύθηκε το φθινόπωρο 1949. Πέθανε το 1969.

Raeder, Erich, έτος γενν. 1876. Από το 1943 Αρχηγός του Γενικού Επιτελείου Πολεμικού Ναυτικού. Κατηγορήθηκε για το 1, 2 και 3. Καταδικάστηκε για το 1, 2 και 3 σε ισόβια φυλάκιση. Αποφυλακίσθηκε το 1955 λόγω ασθένειας. Πέθανε το 1960.

Ribbentrop, Joachim von, έτος γενν. 1893. Έμπορας. 1938-1945 υπουργός εξωτερικών του Ράιχ. Κατηγορήθηκε για το 1, 2, 3 και 4. Καταδικάστηκε για το 1, 2, 3 και 4 σε θάνατο.

Rosenberg, Alfred, έτος γενν. 1893. Από το 1941 υπουργός του Ράιχ για τα κατεχόμενα ανατολικά εδάφη. Κατηγορήθηκε για το 1, 2, 3 και 4. Καταδικάστηκε για το 1, 2, 3 και 4 σε θάνατο.

Sauckel, Fritz, έτος γενν. 1894. Από το 1942 γενικός πληρεξούσιος του Χίτλερ για την «προσωπική εργασία» και ως τέτοιος υπεύθυνος για την καταναγκαστική εργασία πάνω από 5 εκατομμύρια ανδρών και γυναικών όλων των κατεχόμενων εδαφών της Ευρώπης στη Γερμανία. Κατηγορήθηκε για το 1, 2, 3 και 4. Καταδικάστηκε για το 3 και 4 σε θάνατο.

Schacht, Horace Greely Hjalmar, έτος γενν. 1877. Τραπεζίκος. Διοικητής της Τράπεζας του Ράιχ και υπουργός οικονομίας. Από το 1944 στο στρατόπεδο συγκέντρωσης Φλοσενμπύργκ. Κατηγορήθηκε για το 1 και 2. Αθωώθηκε. Κρατούμενος των γερμανικών αρχών μέχρι το 1948. Πέθανε το 1970.

Schirach, Baldur von, έτος γενν. 1907. Αρχηγός νεολαίας του Ράιχ και (από το 1940) έπαρχος (γκαουλάιτερ) της Βιέννης. Κατηγορήθηκε για το 1 και 4. Καταδικάστηκε για το 4 σε 20 χρόνια φυλάκισης. Αποφυλακίσθηκε το 1966. Πέθανε το 1974.

Seyß-Inquart, Alexander, έτος γενν. 1892. Δικηγόρος. 1940-1945 «Επίτροπος των κατεχόμενων ολλανδικών εδαφών». Κατηγορήθηκε για το 1, 2, 3 και 4. Καταδικάστηκε για το 2, 3 και 4 σε θάνατο.

Speer, Albert, έτος γενν. 1905. Αρχιτέκτονας. Από το 1937 γενικός επιθεωρητής δημοσίων έργων στο Βερολίνο. 1942-1945 υπουργός οπλισμού και πυρομαχικών. Κατηγορήθηκε για το 1, 2, 3 και 4. Καταδικάστηκε για το 3 και 4 σε 20 χρόνια φυλάκιση. Αποφυλακίσθηκε το 1966. Πέθανε το 1981.

Streicher, Julius, έτος γενν. 1885. Δάσκαλος. Το 1923 ίδρυσε την εβδομαδιαία εφημερίδα „Der Stürmer“ ως ιδιόκτητο δημοσιογραφικό όργανο αντισημιτικής προπαγάνδας, του οποίου παρέμεινε αυτός ιδιοκτήτης και εκδότης μέχρι το 1945 - ακόμη και μετά την καθαίρεσή του από τη θέση του έπαρχου της Φραγκονίας το 1940. Κατηγορήθηκε για το 1 και 4. Καταδικάστηκε για το 4 σε θάνατο.